

SVATOJÁNSKÁ POUŤ V ŽELEZNÉM BRODĚ

V sobotu 18. května 2019 jste zváni do Železného Brodu na 23. obnovenou svatojanskou pouť v kostelíčku Na Poušti.

I letos prosíme, pokud je to možné, v **krojích** jakékoliv provenience. Přispějete tak k obohacení akce.

Slavnostní mši svatou v 11.00 h **celebruje Mons. Tomáš Halík.** Zazní *Missa Lux et Ori-go* Jiřího Strejce. Bude připraveno občerstvení

a nabízeny rukodělné výrobky i další různé drobnosti. Skauti připraví pro děti a mládež různé hry a atrakce, *Matičky* ze Semil loutkovou pohádku.

Na benefičním koncertu vystoupí významný český houslový virtuózní světového renomé **Pavel Šporcl.** Svá výtvarná díla – kresby a grafiky – představí **Jan Hrubý.**

Prof. Tomáš Halík bude mít v předvečer pouti v **pátek 17. 5. v 18.15 h v KC Kino** přednášku a besedu s posluchači na téma **Jde o věrohodnost křesťanství.**

SERIÁL O LITURGIÍ NA KANÁLE YOUTUBE

Na internetové adrese [youtube.com/liturgiecz](https://www.youtube.com/liturgiecz) naleznete seriál dvouminutových videí vycházejících z populární knížky Radka Tichého **Mše svatá pro začátečníky i mírně pokročilé.**

Jak knížka, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství v roce 2018, tak i uvedená videa mohou pomoci otevřít mysl i srdce k hlubšímu pochopení i prožívání mše svaté.

V této útlé knížce projdeme krok za krokem mši svatou tak, jak ji známe z běžných nedělí ve svých farnostech. Cílem je vysvětlit základní prvky, hledat, jak se mše svaté účastnit lépe, jak se při ní hlouběji setkat s Ježíšem a načerpat sílu pro svůj život mimo kostel.

Knížka je určena všem, kdo mají rádi liturgii a chtějí proniknout do její krásy. Užitečná bude zejména těm, kteří se připravují na biřmování a na křest v dospělosti, i těm, kteří nechtějí ustmout na cestě víry.

POJĎME ZAMĚST PŘED VLASTNÍMI VRATY

V sobotu 18. 5. od 8.00 h zveme farníky na pomoc s drobným úklidem okolí děkanského kostela.

Posbírání odpadků, úprava zeleně, další dle potřeby.

Ať máme na **Noc kostelů** uklizeno!

Hřivna – informační čtrnáctideník vydává ŘK farnost Semily pro vnitřní potřebu. Uzávěrka tohoto čísla: 9. května 2019. Uzávěrka následujícího čísla: 23. května 2019. Redakce a grafická úprava: M. Kraus. Imprimatur: R. D. J. Gajdošík. Jednotlivé příspěvky (ve formátu doc, docx, odt) zasílejte na adresu hřivna@post.cz, a to nejpozději do dne uzávěrky dalšího čísla.

Římskokatolická farnost – děkanství Semily, Komenského nám. 125, 513 01
Děkan: **R. D. Jaroslav Gajdošík**, tel. 739 909 500 www.farnost.semily.net

Bohoslužby v Semilech se konají v děkanském kostele sv. Petra a Pavla (KO), v kapli sv. Zdislavy na faře (KA), ve filiálním kostele Umučení sv. Jana Křtitele na Kostofranku (KK), v domově důchodců (DD), v kapli sv. Antonína v Chuchelně (CH).

Farnost sv. Petra a Pavla

Pořad bohoslužeb ve farnosti ve dnech 13. 5. – 26. 5. 2019

13. 5.	Po	–	–	–	
14. 5.	Út	Svátek sv. Matěje, apoštola			
		KA 08.00	za † Milana Hriču		
		Bozkov 16.30	mše sv. pro děti		
15. 5.	St	KA 08.00	za † Žofii Šlahetkovou, manžela Kazimíra, syna Kazimíra a jeho ženu a celý rod		
16. 5.	Čt	Svátek sv. Jana Nepomuckého, kněze a mučedníka, hlavního patrona Čech			
		KA 08.00	za †† z rodiny Hladíkovy, syna, manžela a celý rod		
17. 5.	Pá	KO 18.00	za zdraví Dariny		
18. 5.	So	DD 13.30	za farníky		
		KO 18.00	za †† Annu a Viktora Kadákovy		
19. 5.	Ne	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ			
		KO 08.30	za † Jiřího Pikoru a celý rod		
		CH 15.00	na úmysl		
20. 5.	Po	–	–	–	
21. 5.	Út	KO 18.00	za všechny duše v očistci		
22. 5.	St	KA 08.00	za všechny duše v očistci		
23. 5.	Čt	KA 08.00	za všechny duše v očistci		
24. 5.	Pá	KA 08.00	na úmysl		od 18.00 NOC KOSTELŮ
25. 5.	So	DD 13.30	za farní společenství		
		KO 18.00	za otce Jaroslava		
26. 5.	Ne	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ			sbírka pro křesťany v zemích Blízkého východu
		KO 08.30	za zdraví a Boží požehnání pro dceru Mariku a vnučku Stelli		

Po každé večerní mši svaté následuje májová pobožnost.

Kostel není obyčejná stavba. Do kostelů často vstupujeme jako do památných prostor, a to s jistou zvědavostí, co tam uvidíme. Nejsme-li jen sběrači fotografií míst, která jsme navštívili, na chvíli se zastavíme. Mnohdy pak vnímáme zvláštní atmosféru, která někoho těší, jiného možná uvádí do rozpaků. Jsou ovšem také kostely, které nás ničím zvláštním nepřitahují, tak jsou nenápadné a jakoby „obyčejné“. V každém případě není kostel tak obyčejná stavba jako obytný dům, obchod nebo továrna. Čím ale je? Proč byl postaven a proč tu stojí?

České slovo „kostel“ vzniklo z latinského „castellum“, což znamená tvrz. Kostely totiž byly od počátku budovány zpravidla jako pevné zděné stavby, které ve středověku plnily mimo jiné funkci útočiště pro

obyvatele chatrných obydlí při přepadení. To ovšem nebyl hlavní účel kostelů. V jiných jazycích je již slovo pro označení kostela mnohem přílehavější: pro kostel a církev je užito stejné slovo. V němčině (Kirche), v ruštině (cerkov), ve francouzštině (eglise), v italštině (chiesa) nebo v angličtině (church) vždy znamenají kostel i církev. Kostel je totiž „dům církve“, totiž dům, ve kterém se církevní obec, společenství křesťanů, shromažďuje ke mši, čili ke slavnosti, která má svůj kořen v Ježíšově poslední večeři s jeho učedníky. Toto je jeho hlavní účel. Tak je kostel dědicem dávného večeřadla v Jeruzalémě, kde se před dvěma tisíci lety poslední večeře konala. Kostel je prostorem i pro jiné bohoslužby, jako jsou svatba, křest, rozloučení se zesnulým. Je to, stručně řečeno, prostor ke shromáždění křesťanů, kteří se v něm společně modlí, i prostor pro jednotlivce, který se mimo bohoslužbu modlí sám.

Stalo se zvykem, že si křesťané tento prostor zdobili architektonicky i výtvarnými díly, někdy velmi nákladně, jindy prostě. Do kostela umístili předměty, které jsou potřebné k bohoslužbě, výtvarná díla, která připomínají osoby a děje z Bible i ze života světců, a také výtvarná díla, která prostě kostel zdobí. K tomu se časem přimísilo někde i dost nevkusu, podobně, jako tomu bylo a je i u jiných budov a místností, které slouží širší veřejnosti. V druhé polovině minulého století se katolická církev při stavbě a úpravách kostelů vrátila k původní jednoduchosti těchto staveb, kde je interiér určitým způsobem vyzdobený, ale ne přezdobený.

V naší zemi máme většinu kostelů starých řadu staletí. Podle toho, kdy byly postaveny či upraveny, obdivujeme v nich gotickou architekturu, barokní výzdobu nebo prostou venkovskou snahu o vyzdobení místa, které má jiný účel než ostatní stavby. Řada staletí, po kterou kostel stojí, nepředstavuje jen architektonickou historii. Kostel je kamenným památníkem minulých generací, které ho postavily, byly v něm křtěny, oddávány, modlily se v něm a s nimiž se zde jejich blízcí loučili při pohřbu. Je památníkem modliteb, nadějí, zklamání a lidských bolů. Je místem skutečně účtyhodným pro každého, kdo vnímá cenu života druhých lidí, živých i zesnulých. Nejen svou stavbou a výzdobou, ale tím, co se v něm od jeho postavení před desítkami let či před staletími až do dnešních dnů koná, je kostel svědkem a památníkem žité víry. Tedy skutečnosti, na kterou je možno navázat i dnes...

P. Aleš Opatrný

V současné době sílí pronásledování křesťanů. Křesťané patří k nejpronásledovanější skupině společnosti. Nabízí se otázka, proč je nutno proti sotva znatelné přítomnosti mírumilovných křesťanů takto zuřivě útočit.

Důvody je třeba hledat v tom, že lidská mentalita se v některých částech světa stala barbarickou vlivem fanatismu fundamentalistů a boje všech proti všem. Pokorné křesťanské komunity s dlouhou tradicí, které se pohybují v odlišném lidském a náboženském rozměru, ztělesňují „ty druhé“, které je potřeba odstranit. Odlišnost křesťanských komunit tkví v jejich mírumilovné mentalitě – křesťané nebojují, nevznávají kult násilí a nepřátelství. Toto stanovisko nabývá v nesmírně napjaté situaci každodenního života symbolického významu a paradoxně je považováno za pravý opak toho, čím ve skutečnosti je, tedy za provokaci proti těm, kteří hledají konflikt a svým chováním terorizují obyvatelstvo. Křesťané, kteří nemají vojenskou sílu a nezaujímají bojový postoj, však unikají logice války a teroru gangů a teroristických centrál.

Mučednictví pronásledovaných křesťanů představuje realitu křesťanského světa, který již není napadán machinacemi totalitních režimů, nýbrž násilím. Jedná se o slepé násilí, které nezasahuje pouze křesťany. Mnozí z nich, hlavně řeholníci a řeholnice, se však nesnažili chránit – nadále žili mezi bezbranným lidem a pokračovali ve své práci v zemích, kde řádí barbarství; slepé násilí, které na tyto regiony dopadá, pro ně nebylo dostačujícím důvodem k tomu, aby se odtud stáhli. Stále dochází k činům namířeným konkrétně proti křesťanům, kteří představují „jinou“ přítomnost vedle logiky teroru. Jejich odlišnost vyznívá téměř jako tichý, pokorný protest a spontánní alternativa – víra je odlišuje od otráveného ovzduší, v němž žijí. Proto se v podmínkách obecně rozšířeného násilí – v situaci, kde násilí představuje takřka životní pravidlo – objevuje

vůle křesťany zlikvidovat.

Andrea Santoro, italský kněz, který byl v Turecku v roce 2005 zavražděn, si povšiml míry násilí zakořeněné v turecké společnosti: hovořil o „osamělých mužích“, často agresivních. Když však pozoroval i jiné napjaté situace, odlišné od té, v níž žil, poznamenal: „V těchto dnech jsme svědky scén nelidské krutosti. Avšak alternativou ke krutosti je láska k bližnímu. Krutost ničí, láska probouzí k životu. Krutost rozděluje, láska spojuje. Krutost plodí novou krutost, láska smiřuje a plodí novou lásku. Krutost se nebojí zabíjet, láska se nebojí položit život. Krutost je perverzní ve své genialitě, láska je vznešená ve své vynalézavosti. K zastavení krutosti je potřeba inteligence lásky a mobilizace hlubokých zdrojů.“

Tato významná slova napsal muž žijící v rizikové situaci. Smysl jeho slov je symbolický. Křesťan, který žije v situaci obecně rozšířeného násilí a války všech proti všem, se většinou nepostaví na žádnou z bojujících stran, nýbrž podává svým životem svědectví o hodnotách míru a lidského bratrství a bere na sebe zájmy všech, zvláště těch nejslabších.

Burcujícím příkladem člověka, který zahynul kvůli šílenství násilí, je bratr Roger Schütz, švýcarský protestantský pastor a zakladatel komunity Taizé. Jeho křehká postava představovala výzvu k obrácení do vlastního nitra a k duchovnu. Stal se symbolem míru pro 20. a 21. století. Proto byli všichni značně vyvedeni z míry, když 16. srpna 2005 devadesátiletého bratra Rogera ubodala nožem do šíje a do zad psychicky vyšinutá žena.

Jeho smrt vypovídá mnohé o mírumilovných a mír vytvářejících křesťanech nového století. Tato vražda, jež neměla zřejmě opodstatnění, ukazuje šílenství rozpoutané proti křesťanským osobnostem, které působí jako svědkové víry a míru. Připomíná, že křesťané nadále umírají. I 21. století je stoletím mučedníků.

A. Riccardi: Století mučedníků

